

**PREMIŠLJEVANJE OB MOLITVENEM NAMENU:
NAGOVOR UDELEŽENCEM KONFERENCE, KI JO JE ORGANIZIRAL DIKASTERIJ
ZA LAIKE, DRUŽINO IN ŽIVLJENJE***

Frančišek, 18. februar 2023

[...] Ime konference vzbuja v nas željo po »skupnem napredovanju«, kar postavlja današnjo obravnavano temo v širši kontekst sinodalnosti. Bog želi od Cerkve več prehojene skupne poti in doživetja konkretne skupnosti. Prosi nas, da opustimo samovoljno delovanje v ločenih smereh, ki nikdar ne tečejo vzporedno. Želi, da duhovniki ne bi bili ločeni od laikov, redovniki pa ne od duhovnikov in vernikov. Prav tako si ne želi ločnice med vero elit in vero ljudstva. Ne želi, da bi bila rimska kurija ločena od ostalih Cerkva, škofje ločeni od duhovnikov in mladi ljudje od starejših. Bog prav tako noče, da bi bili zakonci in družine izključeni iz življenja skupnosti, da bi se karizmatična gibanja izključevala iz župnij itd. To je trenutno najhujša skušnjava. Cerkev še čaka veliko dela, preden bo lahko v polnosti zaživela kot telo, kot ljudstvo, ki ga združuje vera v Kristusa Odrešenika, ki ga oživlja Duh svetosti in ki je predano skupnemu poslanstvu oznanjevanja usmiljene Ljubezni Boga, našega Očeta.

Ta zadnji vidik je ključen in ga moramo vedno negovati: ljudstvo, združeno v poslanstvu: Cerkev je zvesto, sveto Božje ljudstvo, kot je zapisano v dokumentu *Lumen Gentium*, št. 8 in 12. Cerkev ni ne populistična ne elitistična, temveč je sveto Božje ljudstvo. Tega se ne da naučiti iz teorije, ampak iz izkušnje. Šele takrat lahko po svojih najboljših močeh razložimo to dejstvo. Če ga ne bomo živeli, ga ne bomo mogli razložiti. Ljudje, združeni v poslanstvu. Bistvo in namen sinodalnosti je poslanstvo. Sinodalnost izhaja iz poslanstva in usmerjena je vanj. Spomnimo se, kako je Jezus poslal apostole oznanjat evangelij in so se srečni vrnili, ker so demoni »bežali od njih«. Poslanstvo je tisto, ki vliva Cerkvi občutek skupnosti. Povezuje župnike in laike. Gradi skupen namen, v njem se dopolnjujejo raznolike karizme in posledično v vseh nas budi željo po skupni poti. To se kaže tudi v Jezusu, ki je od vsega začetka zbiral okrog sebe učence, moške in ženske, ter skupaj z njimi javno deloval. Nikoli ni bil sam. Podobno je bilo s sv. Pavlom, ki je oznanjal evangelij s sodelavci, tudi z laiki in s poročenimi pari. Ni delal sam. To je bil čas velike preнове in misijonarjenja v zgodovini Cerkve: verniki in duhovniki so bili skupaj. Niso bili osamljeni posamezniki, temveč ljudje, ki so evangelizirali, zvesto, sveto Božje ljudstvo [...]